

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

1 א מ"י פ"ב מהלכות
 ירמיה הלכה יב מה
 לארץ ע"ש טושי"ע א"ח ס'
 חקא ספיק א':
 2 ב ד מ"י פ"א ע"ש ה"א ח
 מה ע"ש טושי"ע א"ח ס'
 ס' חקא ספיק ד:
 3 ג ד מ"י ע"ש ה"א טו
 חקא ספיק ע"ש טושי"ע א"ח
 ס' חקא ספיק א' וס' חקא
 חקא ספיק א' וס' חקא
 ספיק א':
 4 ד מ"י ע"ש טושי"ע א"ח
 ס' חקא ספיק א':
 5 ז מ"י ע"ש טושי"ע א"ח
 ס' ע"ש ספיק א':
 6 ז מ"י פ"א מהלכות
 שבת א' חמ"ג לארץ
 ע"ש טושי"ע א"ח ספיק א':

ואקשנין נמי אהא, [ו]אן
טעמא דרבי ששת
המנשה, רסת לן בייט
חילוק המ ששת לנ
בבשת, ומקני יר
קיל להו לבני אדם,
דהא אופין ומבטלין בו
ועדוהו בו כל צרכי אוכל
נפש [נ]א: דהא אופין
נפש ועל צורך אוכל
נפש עושין ביום טוב,
ראי שרית ביום מקצה
אחז לילולי ביה, לפיכך
תחיימו ומסת לן לתומדו,
אחז יצחק חתנו להו

גבי יום טוב ¹⁶ דסתם לן תנא כרבי יהודה
דתנן ¹⁷ אין מבקעין עצים מן הקורות ולא
מן הקורה שנשברה ביום טוב מוקים לה
לב"ה כרבי יהודה מכרי מאן סתמיה למתני'
רבי מאי שנא בשבת דסתם לן כר' שמעון
ומאי שנא כיו"ט דסתם לן כר' יהודה אמרי
שבת דחמורא ולא אתי ללולוי בה סתם
לן כרבי שמעון דמקל לן כרבי דקיל ואתי
ללולוי ביה סתם לן כרבי יהודה דחמורא
במאי אוקימתא בתרנגולת העומדת לגדל
ביצים ומשום מוקצה אי הכי אדמפלגי בביצה
לפלגו בתרנגולת להוריעך כחן דב"ש
דבגולד שרי ולפלוגי בתרנגולת להוריעך
כחן רבית הלל דבמוקצה אסרי וכ"כ ¹⁸ ר' כח
דהתיירא עדיף ונפלוג בתריוהי תרנגולת
העומדת לגדל ביצים היא וביצתה ב"ש
אומרים תאכל וכ"ה אומרים לא תאכל אלא
אמר רבה לעולם בתרנגולת העומדת לאכילה
¹⁹ וביצים טוב שחל להיות אחר השבת עסקינן
ומשום הכנה וקסבר רבה כל ביצה דמתילדא
האידינא מאתמול גמרה לה ²⁰ ורבה למעמיה
דאמר רבה מאי דכתיב יהיה ביום הששי
והכינו את אשר יביאו חול מכין לשבת
וחול מכין ליום טוב יואין יו"ט מכין לשבת
ואין שבת מכינה ליום טוב א"ל אביי אלא
מתנה יו"ט שבעלמא תשתי גזרה משום
יו"ט אחר השבת שבת אחר יום טוב ומי גזרינן
גזרה משום שבת אחר יום טוב ומי גזרינן
והא תנאי ²¹ השוחט את התרנגולת ומצא
בה ביצים גמורות מותרות לאכלן ביום
טוב ואם איתא ליגזר משום הנך דמתילדן
ביומיקא א"ל ביצים גמורות במעי אמן מילתא
דלא שכיחא היא וימילתא דלא שכיחא לא
גזרו בה רבנן רב יוסף אמר גזרה ²² משום פירות
הנושרין א"ל אביי פירות הנושרין מעמא מאי
גזרה

נאָלע שײַן: ווירדן ביים הששי ונר' פּרש"י ווער' צו לאשמעניק
דאָספילן העכע בירי שמים (ו) ציאל אקורה דאָ משום העכע בירי אדם
נעלומער שאַפּט ויבטלן מענדע יום און בעדילא כחיו כו' אָסר חאפּו
חאפּו אַלל ומונע צפּה קאמער ואין י"ט מעין לשבת כו' ואין שבת
מאכטן יום א"כ ש"ס דבין דאָן י"ט מעין לשבת כ"ס דאָן שבת מעין
י"ט ויהקסער רש"י און כן ציאל שולדה צאחד צבטת או לאחד
י"ט חמסר מ"ש"ס דשבת י"ט לא מעינן אהרדי כ"ס לא מעינן
דלגגי ויתר' אהמול ויתר' שעות וכו' לא ציאל העכע דאָן סעודת חול
צבטת אָך מימה ערואל ובעכע דאָררימא און אומבין וועבלין
לשבת מ"מ"ט כ"ס ע"י ערובי מבשלין וכי אמי יתקשר דרבנן וליעקר
העכע דאָררימא ונראה ליישב דרבה גופיה אילן לטעמיה ודאית
ליה היחול ואי מקלפי אורחין מוז ליה השתא גמי מוז ליה ופאילו
לעלדיקן יחא דלל דבר אפוי ומובטל לא שײַן דאָ העכע שאַטת מחסור
דאָן מקון בעלמא דמתיקא ויהי מוז ליה רב' ציאל שעות דבר
חדש' שלא היחא בעולם ולא היחא ראייה כלל מעיקרא (ו) וולאפוט
ונבטל חקיו מלפ' בעלמא (ז) מימה דלחן משמע שהמן לא איה
ויבד' צי"ט דפ"ר רש"י השחי הראוי להכנת חזו בחול והא איה
אורח' ויהקס דברו כמו הששי כמו שצבטת כמו היה יורד מן אצל

טוב לו להשמיענו כח דברי הממיר
שכחא קומן על שמעונו ואינו ירא
הממיר אבל כל האוסרין אינה ראה
שהכל יכולן להממיר ואפילו דבר
ההפך: ומשם הכנס. (ב) דלפי כל
ז"ה דמפרש ואולי: דכל בינה
דמסילתא האידנא מאסמול גמרה
לגמ. ואף על גב דבירי שמים הוא
אסור דבעין כל סעודות שבת
ומסעודות יום טוב שיהו מומחמ
ומסעודות מצבור וים של חול: ורפס.

דאָסער כהונה שאינע בידים ממש:
לעטעמיה דאָסער רב, בפסמים
 דאָף (מז): וילף מהבא דמוקא
 דאָרייטא: **והכינו**, והומינו כנון
 מנאן אי אולט למחר דאזי משום
 הכונה בידים ויומר דאזי ויבטלו
 מנעוד יום כהדיא כמיז אה
 תאפי אפיו) אלף הומנה כפה
 ארומ ויכמי זייז הששי וסאם ששי
 חולל אהא רחמנא כסעודה
 שפנא חומנה מנעוד יום ובטל: ואין

יוסף טוב מכין לשבת. ויום טוב נמי מקרי שבת ובעיא סעודתו הומנה ויהוהמנהה בחול. אבל סעודת חול לא מחשיבא ולא שייכא דה הומנה הלכך נאחד בשבת בעלתא לית לן למיסר בינה שוליה דיה משום דאתאן ידיו שמיים דסעודת חול לא אצרכה רחמנא וממון מבעוד יום ליה דלא שייך בהו שמייהו. **יום טוב גיטא** אפילו

[illegible]

תורה אור השלם
1. והיה ביום הששי
והבינו את אשר יביאו
והיה משנה על אשר
ילקטו יום יום:
שמות טו ה

הנהגות הב"ח
 (א) רש"י ד"ה ומשום
 הסנה הוא דאסרי:
 (ב) תוס' ד"ה ויהי וכו'
 בידו שמים דהיינו גילה:

גליון הש"ס
 גמ' ובר"ה לאחר שבת
 עסקתן: היינו דמסוס
 גזירה אקו י"ה אחר שבת.
 רשביא נכנס דף קמט
 ע"ה דיה הכא נכחלה
 תחלת: חוב' י"ה גבי
 שבת וכו' והלכתא
 ב"בית: עין יצמות דף מז
 ע"ה חוס' ע"ה חוס' ודף
 (מז) (מד) ע"ה חוס' ד"ה
 חולא:

מוסף רש"י
אין מבקעין עצים מן
הקורות. מולר של
הקורות המוקטות וסדוריות
לננין, ולא מן הקורות.
הישנה שנכרה היס
ומהמחל להסרה קיימא
ואפי"ה אסור הוהל וצין
והשמות לא יאמרו להם